

SeniorNyt

Medlemsblad for Pensionistforening Øst
for tidligere ansatte i Esso, Statoil og
Circle K i Danmark.

Pensionistforening ØST

Medlemsblad nr. 55

Juli 2016

Amalfikysten

Grønnegårds Teatret

Kære medlemmer

Jeg sidder og skriver mens regnen vælter ned, sådan er den danske sommer jo af og til. Heldigvis var det et fantastisk vejr, da vi sidst i juni måned havde vores traditionelle arrangement i Grønnegårds Teatret. Med håbet om masser af solskinvejr ønskes I alle en god sommer.

John Rostholm

Velkommen

Nyt medlem i Pensionistforening ØST
Niels Lawaetz 3120 Dronningmølle

Tillykke

Svend Aage Løwenstein	90 år	12. oktober
Jørgen Olsen	90 år	10. december
Kurt Johansen	80 år	2. oktober
Søren Kähler	70 år	16. november
Birthe Olafsson	70 år	19. december
Ulla Hasselberg	65 år	26. august
Lene Trinhammer	60 år	7. september
Tinna Halse Søling	60 år	15. november

Pensionistforening ØST

www.seniornyt.com

Formand	John Rostholm	john@rostholm.dk
Næstformand	Leif Mortensen	leifwith@hotmail.dk
Kasserer	Lars H. Jensen	dlhl@post7.tele.dk
Sekretær	Mikael Blak	mikaelblak@mail.tele.dk
Bestyrelsesm.	Else Holm	eholm1@live.dk

Ny bestyrelse i Statoil Pensionistforening VEST

Foreningen har på årets generalforsamling valgt ny bestyrelse:

Formand	Hans Egon Jensen	Fredericia
Næstformand	Bent Berggren	Ålborg
Kasserer	John Pedersen	Fredericia
Sekretær	Kirsten Olesen	Vejle
Best. medl.	Thorben Jensen	Vejle
Suppleant	Henning Bøhm	Brønderslev
Suppleant	Arne Cort Hansen	Årup

SeniorNyt

Medlemsblad for Pensionistforening ØST
for tidligere ansatte i Esso, Statoil
og Circle K i Danmark

Redaktion: John Rostholm Tlf: 48 17 08 65
Tryk: Statoil Kontorservice/Grafisk
Oplag: 230 eksemplarer

Forsiden: Fra Amalfi Kysten og Grønnegårds Teatret

Næste nummer af SeniorNyt udkommer den 8. dec.

CIRCLE K

Nyheder

Statoil bliver Circle K

I forbindelse med det store europæiske brandskifte fra Statoil til Circle K, lancerer selskabet sin største reklamekampagne nogensinde på tværs af Skandinavien. Medarbejderne spiller hovedrollerne i kampagnen og fortæller historien på TV, i trykte medier og på sociale medier. Stjerneerne i kampagnen er stationernes egne ansatte. Tilsammen har mere end 30 stationsledere og stationsansatte fra hele Skandinavien delt deres tanker, bekymringer og begejstring omkring det nye brand foran kameraer.

Onsdag d. 4 maj åbner Danmarks første Circle K station i Hvidovre. Inden årsskiftet vil alle Statoil stationer i Danmark have skiftet til Circle K facade og i løbet af 1 år er i alt ca. 1.000 stationer i Skandinavien rebranded.

Kampagnen har 2 budskaber: "Vi ændrer os, men kun til det bedre" og "Nyt navn, samme mennesker" og er udarbejdet i tæt samarbejde med reklamebureauet SMFB/ Umwelt og mediebureauet Starcom. Kampagnen køres bredt i forskellige medier: TV, radio, sociale medier, outdoor og egne kanaler. Reklamekampagnen skal fortælle vores kunder om det nye brand, og hvad det kommer til at betyde for dem.

-Et brand som Circle K formes først og fremmest af medarbejderne. De er derfor de bedste talspersoner for det nye brand. Det er dem, der møder kunderne hver dag på stationerne. De har forståelse for kundernes skepsis med ændringer, og de er positive overfor Circle K og tror på udviklingsmulighederne med det nye brand, siger Ann Kirstine Havsteen, Marketing- og kommunikationsdirektør i Circle K Danmark

- Lige før jul samlede vi de første stationsmedarbejdere fra Europa og Nordamerika i Tampa, USA og gjorde de indledende øvelser. Uden manuskript eller anden instruktion. Resultatet er derfor netop at kampagnen fremstår ærlig og personlig, siger Ann Kirstine Havsteen. For de ansatte har det betydet rigtig meget at medvirke i kampagnen. De er stolte og glæder sig til at blive "kendisser" tilføjer Ann Kirstine Havsteen.

Statoil er et kendt brand i Skandinavien og skiftet til Circle K betyder meget for mange. Kampagnen er vigtig, da den både skal informere om ændringerne og forsikre kunderne om, at de fortsat vil møde de samme mennesker og få den samme service på Circle K stationerne samt kan købe de samme produkter. I Danmark lever Statoil EXTRA f.eks. videre på samme betingelser – blot med et navneskifte til Circle K EXTRA Club, og det samme gør de frisksmurte sandwich, det nybagte brød og frisklavede hotdogs og burgere.

-Vi tager det bedste med os fra Statoil videre til Circle K. Det er essensen i kampagnen, slutter Ann Kirstine.

Fra www.circlek.dk

STATOIL SKIFTER
NAVN TIL CIRCLE K.

AMALFIKYSTEN

Fredag den 27. maj.

Mon vores kufferter når frem ?

Turens 40 deltagere checkede ind individuelt i Kastrup, og det gik hurtigt og problemfrit. Afgangen med Norwegian var lidt forsinket, men det blev stort set indhentet på flyvningen til Rom, hvor vi landede næsten til den planlagte tid – men så gik der kuk i det!

Der kom ingen trapper til flyet, det tog et kvarters tid, før de nåede frem, så vi endelig kunne komme videre med bus ind til terminalen og bagagebåndet. Her kunne vi nu vente – og vente – og vente. Det tog 1½ time før vores kufferter endelig dukkede op. Det må være ny "verdensrekord" i kuffertforsinkelse. Men endelig kunne vi komme ud i forhallen og mødes med vores guide, Jens, der utålmodigt havde ventet på os. Nu gik det af sted med bus i konstant kø på motorvejen uden om Rom. Der var et stop efter et par timers kørsel, hvor de fleste fik stillet sulten og nød en tallerken med diverse kødpålæg og ost.

Trafikken blev mindre hektisk, da vi drejede af mod Sorrentohalvøen, hvor den sidste del af turen gik langs den smukke kyst, men ad en vej med utallige sving, så chaufføren gjorde godt brug af bussens kompressorhorn. Her på aftenen var vi fremme i Maiori, hvor der var hurtig indcheckning på hotel Sole Spendid. Her kunne vi konstatere, at der var flot udsigt over bugten og strandpromenaden fra de fleste værelser.

Det sene aftensmåltid blev serveret på restauranten ved siden af hotellet, og bagefter var der en del, der på trods af en lang dag havde kræfter og energi til at aflægge besøg i den lille cafe over for hotellet, hvor værten, Victor, også kaldet "Buldoggen" tog godt i mod os, og det blev da også det foretrukne opholdssted alle ugens aftener.

Værten, Victor, åbnede tidlig om morgene og lukkede, når de sidste gæster forlod stedet. Drinks kostede 5 Euro og blev skænket med rund hånd. Et populært sted.

Lørdag den 28. maj.

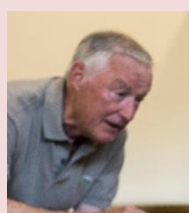
Rundt i Maiori. Citroner og kaktus.

Oven på gårsdagens anstrengelser kunne vi sove lidt længe. Klokken 10:00 startede en gåtur med vores guide rundt i Maiori. Der var ikke de store seværdigheder. På rundturen fik vi vist, hvor de forskellige supermarkeder og vekselautomater fandtes, og efter en times tid blev vi sluppet løs på egen hånd.

Nogle kastede sig straks ud i vandring på citronstien og besøg i kaktushaven, som beskrevet nedenfor.

De fleste søgte mod et frokoststed og valgte Ristorante Limoneto, hvor man i den hyggelige gårdhave sad under et væld af citroner og bl.a. kunne nyde nogle fortræffelige pizzaer.

Ellers forløb dagen meget afslappet. Badestranden blev besøgt af de badeivrige, mens andre holdt sig til cafeerne.

Efter rundvisningen i byen var vi seks, der besøgte Hotel Botanico. Hotellet lå lige bag vores hotel højt oppe ad bjerget, så vi skulle med en lille kabelbane for at komme der op. Det er et meget fint og dyrt hotel med en fantastisk udsigt og med en ejer, der har en svag-

hed for kaktusplanter. Vi fik en imponerende rundvisning i kaktushaven, som med mere end 200 forskellige planter fra hele verden var et fantastisk syn. Flere af planterne var så store, at de har måtte leveres med helikopter. Efter rundvisningen fik vi serveret en frisk frugtdrik, mens vi nød udsigten fra hotellets terrasse.

Da vi kom ned med kabelbanen, søgte vi hen til en af de restauranter, Jens havde anbefalet, og her under citronerne sad næsten hele rejseselskabet og nød en fortræffelig frokost i de hyggelige omgivelser.

Efter frokosten var vi fire, der gav os ud på den lange vandring ad citronstien. Først 652 trin opad og efter det videre mod toppen. Her nød vi den flotte udsigt og spekulerede over, hvordan man fik transporteret materialer op til de mange beboere. Det fik vi svaret på lidt efter, da vi

mødte tre æsler med transportkasser på ryggen. Nedturen var lidt lettere, der var kun 250 trin ned til Minori og derefter et par kilometer til vores hotel. Alt i alt en dejlig, men anstrengende tur på godt seks kilometer. Så var det tid til afslapning med en kold øl på vores stamcafé.

Leif

Søndag den 29. maj

Amalfi og Smaragdgrotten.

Der var kun en kort bustur fra hotellet og frem til Amalfi, men det var ad kystvejen med masser af sving. Det var søndag, så der var trængsel i byen, som jo er kendt og har lagt navn til hele kyststrækningen.

Guide og chauffør

os løs på egen hånd, så vi kunne se os omkring og nyde lidt læskedrikke.

Vi mødtes igen ved domkirken, så vi i samlet flok kunne vandre ned til havnen og gå om bord på den chartrede båd, der sejlede os langs den flotte kyststrækning frem til en lille bugt, hvor der var landgang.

Vi skulle nu ind i Smaragdgrotten.

Vi startede med en rundtur til fods gennem byen, hvor vi kom gennem de smalle gader, hvor der var knapt så mange turister, indtil vi nåede ind på hovedgaden, hvor der var noget mere trængsel. Undervejs fortalte Jens om byen og dens seværdigheder, inden han slap

Inde i grotten blev vi stuvet ned i nogle små pramme og roet rundt i den forholdsvis lille grotte. Der var

lidt drypstensformationer, og rorsmændene gav forklaringer på en slags engelsk og brød endda ud i sang. Herefter gik sejlturen tilbage langs kysten til Amalfi. Det var blevet frokosttid, så forskellige cafeer og restauranter blev opsøgt for at stille sulten, hvorefter der var yderligere tid til rådighed til at se sig om i byen og bl.a. kigge indenfor i domkirken.

Jens havde annonceret en overraskelse, så da vi mødtes igen, vandrede vi op i en af sidegaderne og fik her servere en dejlig citronis, inden bussen bragte os tilbage til Maiori og vores hotel.

Efter aftensmåltidet samledes stort set alle i vores stamcafe, hvor Victors store og billige drinks var populære og sørgede for en god stemning, inden det var sengetid.

Mandag den 30. maj. I trængsel på Capri.

Der var tidlig busafgang fra hotellet, og det gik endnu engang til Amalfi, hvor vi skulle med båd til Capri. Efter lidt venten kom vi ombord, der var mange med, så det var bare med at få kapret sig en god siddeplads. Turen gik langs kysten. Der blev samlet flere passagerer op i Positano, inden vi efter 1½ times sejltur nåede frem til Capri. Der var utrolig trængsel af turister på havnen, men vi fandt hen til de åbne taxier, der var hyret til os, og med fuld fart gik det ad de mange hårnålesving opad til byen Anacapri. Her blev vi sluppet løs og havde nu omkring fire timer til på egen hånd at opleve Capri.

Først besøgte vi alle Villa San Michele, hvor hus og park er indrettet af den svenske læge, Axel Munthe. Det mest imponerende var udsigten fra parken ud over bugten.

Nogle blev og spiste frokost i Anacapri, andre tog bussen tilbage til havnen eller til byen Capri og videre ned til havnen med kabelbanen, og nød frokosten ved havnefronten.

I den lokale bus ned ad bjerget oplevede vi det utrolige, at nogle unge italienere rejste sig, så vi "gamle" kunne sidde ned – det hjælper med gråt hår.

I god tid før færgeafgangen var vi klar i køen, så vi fik kæmpet os ombord på den helt udsolgte båd, hvor vi endnu engang kunne nyde sejlturen langs kysten.

Efter dette besøg på Capri, hvor der var utrolig mange turister, tør man da slet ikke tænke på, hvordan der er i højsæsonen.

Tilbage i Maiori var der sent aftensmad og den efterhånden traditionelle aftenhygge hos Victor.

Tirsdag den 31 maj. Afslapning.

Denne dag var helt til egen rådighed.

De, der ikke havde besøgt kaktushaven eller citronstien den første dag, fik nu lejlighed til dette. Man fik set sig om i byen, og mange valgte at nyde en afslappet frokost under de skyggefulde citrontræer i Ristorante Limoneto. Og der var gang i badelivet neden for hotel-

let. Et par stykker valgte at tage bussen ind til Salerno, men det blev vist en anstrengende oplevelse med ståpladser i bussen på hjemturen.

Onsdag den 1. juni

Vesuv i regnvej – Pompei i strålende sol.

Denne morgen var der mange skyer på himlen, da vi med bussen kom hen over bjergene og frem til motorvejen uden om Napoli. Dagens første besøg gjaldt Vesuv, og på vej mod toppen op gennem hårnålesvingene begyndte det at regne, og da vi stod af bussen og skulle indlede det sidste stykke vej til fods helt op på vulkanen, væltede det ned. Selv om de fleste købte nogle billige og ret elendige regnfrakker, var der kun nogle få tapre, der vandrede helt op. På grund af vejret var udsigten denne dag meget begrænset.

Jeg syntes jeg måtte op på toppen, når jeg nu var så tæt på. Det var let nok, at gå der op., blev bare lidt forpustet. Det var fantastisk at stå på kanten og kigge ned i hullet. Det så jo meget fredeligt ud med en del grønne buske og planter og ingen ulmen i bunden, kun lidt dampe et par steder. Men et spændende historisk sted set i lyset af vores senere besøg i Pompei. Fantastisk dag på vores tur. Wivi

Efter 2½ time var alle igen samlet, og så gik busturen nedad, mens vejret klarede op, og solen strålede, da vi var fremme ved Pompei.

Her slog vi os straks ned i restaurant Turistico, hvor vi fik serveret pasta og derefter en kæmpe Pizza og sluttede af med nogle lækre friske appelsiner. Jens havde udleveret kort og beskrivelse af Pompei, så nu havde vi 2½ time til at vandre rundt i denne fantastiske ruinby, som blev begravet af aske efter vulkanudbruddet i år 79 e.Kr., men i dag er delvis udgravet. Ved at følge det udleverede materiale kom vi rundt i byen og så de væsentligste og mest spændende bygninger. Og der var masser af turister, og det var varmt.

Efter nogle spændende, men varme timer i ruinerne, kunne vi på ny stige om bord i bussen, og det gik hurtigt ad motorvejen og videre ad den kringlede, men flotte kystvej tilbage til Maiori.

Torsdag den 2. juni.

Smukke parker i Ravello.

Efter morgenmaden var der busafgang, igen ad den snørklede vej mod Amalfi, men inden da drejede vi ind i landet ad en meget smal vej, hvor der normalt er lysregulering, men først efter klokken 10. Heldigvis mødte vi ingen modgående busser eller lastbiler, men adskillige chauffører i personbiler fik øvet deres bakkeevner, når de skulle vige for vores bus. Vi nåede frem til Ravello, hvor vi stod af uden for byen og vandrede ind til torvet.

Her fortalte Jens lidt om byen, inden vi blev sluppet løs på egen hånd. De fleste vandrede straks op ad stien til Villa Cimbrone, der er berømt for sin fantastiske udsigt fra parken. Andre holdt sig til byen og besøgte Villa Rufo lige ved torvet, og kiggede ind i domkirken.

Dagens overraskelse stod bestyrelsen for. Der var penge i kassen til en frokost, så fra Ravello kørte vi det korte stykke vej til den lille by Scala. Her regnede det, så vi skyndte os ind i restauranten, hvor vi skulle spise – men det viste sig at være et forkert sted, så vi måtte lidt længere frem. Mens bussen fik vendt på den meget smalle vej, holdt regne op, og vi kunne vandre hen til den rigtige restaurant. Her stod frokosten på valget mellem to slags pasta efterfulgt af kød- eller fiskeret og naturligvis citronkage til afslutning, og der var vin ad libitum. Så det blev en glimrende frokost, hvor vi kunne nyde udsigten over mod Ravello.

Vores chauffør valgte en anden og ikke så smal vej på tilbageturen til vores hotel.

Middag på forskellige restauranter.

Mens morgenmaden hver dag blev nydt på hotellet, fik vi aftensmaden fire gange på Al Mare, der lå i forbindelse med hotellet og to gange på Nettuno over for hotellet.

Den sidste aften blev vi kørt i minibusser lidt hen langs kysten, hvor aftenens middag ikke overraskende indledtes med pasta, og derefter fik alle en havbars med skind og ben. Til slut var der kage.

Denne sidste aften var kølig, så kun nogle få vovede sig ned til Victor til afskedsdrinks.

Fredag den 3. Juni Frokost i Frascati og hjemrejse

Der var morgenmad allerede klokken syv, så vi efterfølgende kunne få pakket bussen klar til afgang fra hotellet.

For sidste gang gik det ad den smukke kystvej frem til motorvejen med kurs mod Rom. Undervejs var der et kort stop samme sted som på udvejen, hvorefter vi fortsatte til Frascati. Der var udstigning på torvet, og efter at have nydt udsigten ind over Rom vandrede vi op i byen til et lille osteria, hvor der lige netop var plads til os. Det var en lokal bonde og hans kone der drev stedet og serverede produkter fra deres landbrug. Vi fik her en udmærket frokost med pølse, kød, ost og brød og selvfølgelig vin. Her tog vi afsked med vores guide, Jens, der i ugens løb med høj og myndig røst havde givet os gode informationer undervejs.

Efter frokosten kunne man vandre lidt rundt i byen, inden bussen kørte os det sidste stykke vej til Roms lufthavn. Her var indcheckningen heldigvis uden problemer og vores fly afgik til tiden, så vi kunne lande i Kastrup omkring klokken 20.

Bagageudleveringen var superhurtig, så vi tog en hastig afsked ved bagagebåndet efter en uge med hyggeligt samvær og masser af oplevelser.

GRØNNEGÅRDS TEATRET

Jeppe på Bjerget

En hyggelig aften i strålende vejr.

Der var som sædvanlig stor tilslutning til årets besøg i Grønnegårds Teatret.

70 deltagere var mødt op og kunne traditionen tro indlede aftenen med spising.

De lækre platter og tilhørende vin blev nydt i et helt fantastisk sommervejr på medbragte tæpper og stole på vores reserverede område.

Årets forestilling var Jeppe på Bjerget. Den kendte vi vel alle i forvejen – men fik den nu at se i en moderne og anderledes fortolkning. Scenen opbygget af brædder, hovedrollen spillet af Olaf Johannessen. En helt anderledes type, end man normalt ser som Jeppe. Men han gjorde det godt, så vi fik en god teateroplevelse. Alt i alt en hyggelig aften. Jro

